

Un general cu patru stele

Cu aerul lui de Domnul Orișicine, Marin Moraru este tot ce poate fi mai anti-vedetă: misterul magiei lui scenice stă bine ascuns. Și bine e să și rămână așa. E ca un fundal translucid unde se poate înscrie orice: Patrocle din **Troilus și Cresida**, Andronic din **Ultima oră**, Diderot din **Nepotul lui Rameau**, Estragon din **Așteptându-l pe Godot**, Jupân Dumitrache din **O noapte furtunoasă**.

Puterea lui de a caracteriza este însoțită de o uimitoare capacitate de a fi prezent pe scenă, de a-și asculta partenerul și de a reacționa la premisele date. Această situație concretă îi permite lui Marin Moraru înălțarea admirabilelor și modernelor lui construcții intelectuale. El nu joacă niciodată "în general", nu interpretează "idei", ci ne conduce pe drumul tainic care leagă experiența individuală de sinteza teatrală.

Călăuza e veselă, chiar când împrejurările sunt triste, știe ce face și, mai ales, știe unde vrea să ajungă, cu o autoritate care ține de ființa lui civilă, dar și de gradul de general cu patru stele în armata pestriță a teatrului.

Marin Moraru demonstrează cu strălucire că Domnul Orișicine poate fi oricând Maiestatea Sa Cineva.

Magdalena Boiangiu

